

Even voorstellen

Hoi!

Wij zijn Pipi en Kuping, wij zijn aapjes en ook nog een tweeling. Dat betekent dat we bijna hetzelfde zijn, maar toch ook een beetje anders. Pipi is altijd nieuwsgierig en houdt van nieuwe dingen ontdekken, terwijl ik, Kuping, vaak goed kan luisteren en soms wat mopper. We zijn allebei zeven jaar oud en wonen in het grote bos Sedap op het eiland Ambon dat in het hart van de Molukken ligt. Het is een heerlijk groene plek met hoge bomen, grote bladeren en allerlei dieren om ons heen.

Ons huis is een gezellige hut die we delen met onze lieve mama Poppy, en onze muzikale papa Menyanyi. Papa kan heel goed gitaar spelen en soms zingen we samen liedjes in het bos. Naast ons woont opa Toki, die een beetje streng is, maar altijd grapjes maakt als hij denkt dat niemand kijkt. En natuurlijk hebben we ook oma Sendok, die de lekkerste namu namu's (dat zijn een soort pasteitjes) kan maken!

In het bos Sedap wonen nog veel andere apenfamilies. We hebben een nichtje, Manis, die stiekem vaak gekke dingen doet en soms een beetje ondeugend is en een ander nichtje, Bagus, die best verlegen is en heel braaf. Verderop in het bos staat ons schooltje in een enorme boomhut, waar we leren rekenen, zingen, en

samen spelen met onze kawan kawan. Soms oefenen we in het bos voor optredens of spelen we spelletjes met onze klas.

In een land hier ver vandaan, woont een tante die onze verhalen opschrijft. Wij weten niet hoe ze van alles over ons weet, maar we denken dat ze stiekem soms bij ons in het bos op bezoek is...

Ons leven hier is altijd een avontuur en we maken elke dag wel iets nieuws mee. Als je meer van ons wilt weten, blijf dan maar lekker doorlezen. Die tante heeft veel verhalen om te delen!

Groetjes en veel leesplezier!

Pipi en Kuping Makanan

Hoofdstuk 1

Lekkere trek

Pipi gluurde tussen de grote groene bladeren door naar wat mama aan het doen was, omdat hij erg veel trek had. Kuping, zijn tweelingbroertje, had vast ook trek, dacht Pipi.

Mama was zo te zien nog niet begonnen met het maken van eten, maar was bezig de was op te hangen aan de waslijn van tali die tussen de kokospalmbomen gespannen was.

Pipi zijn buikje knorde heel hard en 'zelfs' een klein wit vogeltje, dat vlakbij in de grote bananenboom op een tak zat, schrok op van dat geluid en vloog weg.

Toen Pipi opkeek om het vogeltje na te kijken, zag hij gele trossen bananen die hoog in de boom hingen. Zijn buikje begon nog luider te knorren en vol verlangen naar het zoete fruit, bleef Pipi staan kijken.

De bananen zagen er zo lekker en rijp uit! Mocht hij maar in de bananenboom klimmen om een banaan te plukken. Dat mocht helaas niet. Zijn oudere neefjes en nichtjes mochten dat wel, maar het boshoofd vond dat kleine aapjes nog niet zo hoog in de bomen mochten klimmen om eten te halen.

Pipi zuchtte heel diep. Kuping en hij waren pas zeven jaar oud. Hij zou nog wel twee lange jaren moeten